

Sant Martí de Correà

Montmajor

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Correà
Emplaçament: Primer desviament a la dreta a l'inici de la carretera de Montmajor a Solsona C-26.

Coordenades:

Latitud: 41.94605
Longitud: 1.70626
UTM Est (X): 392764
UTM Nord (Y): 4644596

Classificació

Número de fitxa: 08132-155
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern Barroc
Segle: XVII
Any: 1696
Autor de l'element: Miquel Garriga Giralt, mestre d'obres
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat: Privada
Titular: Bisbat de Solsona. Palau Episcopal. 25280 SOLSONA

Fitxes associades:

[Fons de Montmajor del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona](#)

Autor de la fitxa: Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dl., 14/07/2003 - 02:00

Descripció

L'església es troba situada dalt d'una elevació del terreny i molt a prop del lloc on hi ha les ruïnes del castell de Correà que es troba dalt d'un turó dins el terme de L'Espunyola.

L'església és una construcció del segle XVII, d'estil clàssic rural. És de pedra ben acarreuada per fora, coberta amb teulada a doble vessant i amb la rectoria adossada pel costat de migjorn. Està orientada de ponent a llevant, amb la porta principal oberta a ponent, seguint l'orientació de les esglésies medievals, ja que al reconstruir-la al segle XVII es van aprofitar part dels murs medievals i que encara es poden veure a la dreta de la façana. L'edifici és d'una sola nau coberta amb volta de canó i flanquejada amb capelles laterals en les que hi ha diferents retaules barrocs. A l'altar major es conserva el retaule de Sant Martí (1717); el del Roser es conserva a la capella lateral esquerra, esculpit el 1729 i daurat per Miquel Pernau; el retaule de Sant Antoni de Pàdua (XVIII); el retaule del Sant Crist (XVIII), molt malmès ja que manquen elements; i el retaule de Sant Isidre (XVIII), amb elements esculpits en marbre. Per tant, dos retaules barrocs i tres neoclàssics. Té un campanar de planta quadrangular adossat a l'església pel costat nord i que segueix l'estructura dels campanars construïts al llarg dels segle XVII a la comarca: amb quatre obertures d'arc de mig punt per les campanes i rematat a la part superior amb una barana de pedra. La porta principal és amb llinda horitzontal, i sobre ella s'obre un ull de bou.

Observacions:

Correà es troba repartit entre els municipis de Montmajor i L'Espunyola. L'església és parròquia del terme de Montmajor, tot i que la rectoria pertany a L'Espunyola. D'aquesta església procedeix un fragment d'una taula policromada de Sant Adjutori, d'època renaixentista, que es troba al Museu Comarcal i Diocesà de Solsona.

Història

La parròquia de Correà pertanyia a la jurisdicció de la Vall de Lord. Actualment forma part del Bisbat de Solsona i es troba entre els municipis de Montmajor i L'Espunyola. Territorialment està dins el terme de L'Espunyola, mentre que la dependència eclesiàstica és de la parròquia de Montmajor. L'església apareix esmentada a l'acta de consagració de la catedral de La Seu d'Urgell l'any 839. Moltes cases que foren de la jurisdicció dels Correà, van passar als senyors feudals de L'Espunyola, entre elles la mateixa rectoria de Correà. La primitiva església havia de ser d'estil pre-romànic ja que existia abans de l'any 1000; i al segle XII es podria haver fet el temple romànic. Al segle XVII, ja per que el romànic havia passat de moda, o per que estava en mal estat l'edifici, o perquè el temple havia quedat petit, es va fer l'edifici nou. Es va començar l'any 1693; el mestre d'obres de l'església fou Miquel Garriga i Giralt; com a picapedrer treballà Joan Bernadí, àlies el Jano. De la primitiva església tan sols queda un mur que va ser aprofitat per l'actual construcció al costat nord. L'altar major es comença a realitzar al 1717 i el 1736 es comença a daurar per Miquel Pernau de Sabadell. Probablement l'escultor fou Seguimon Pujol de Folgueroles, car treballà a molts retaules de la zona (VILAMALA, 200). Des de la guerra del francès fins a la segona guerra carlina es feren les despeses de manteniment de les parets del cementiri vell i es va daurar algun altar petit. L'armari de la sagristia es féu al 1853. A l'altar major s'hi ha posat la imatge de la Mare de Déu dels Torrents, imatge del segle XIII i procedent del santuari dels Torrents de l'Espunyola.

Bibliografia

VILAMALA, J. (2000). L'obra dels Pujol. Escultors de la Catalunya Central. Segles XVIII-

XIX. Ed. Farell, col. Nostra Història, nº 2. BERNADICH, A. ; ROTA, M.; SERRA, R. (1991).
Guia d'Art del Berguedà. Consell Comarcal del Berguedà. GAVÍN, J.M. (1985). Inventari
d'esglésies. Vol. 17 El Berguedà. Ed. Arxiu Gavín. Barcelona.

